

- б) коя държава членка носи финансовата тежест за осигуряването на минимални условия за приемане през този период?

(¹) Директива 2003/9/ЕО на Съвета от 27 януари 2003 година за определяне на минимални стандарти относно приемането на лица, търсещи убежище (ОВ L 31, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 48).

(²) Регламент (ЕО) № 343/2003 на Съвета от 18 февруари 2003 година за установяване на критерии и механизми за определяне на държава членка, компетентна за разглеждането на молба за убежище, която е подадена в една от държавите членки от гражданин на трета страна (ОВ L 50, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 56).

Жалба, подадена на 15 април 2011 г. от Compañía Española de Tabaco en Rama, S.A. (Cetarsa) срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 3 февруари 2011 г. по дело T-33/05, Compañía Española de Tabaco en Rama, S.A./Европейска комисия

(Дело C-181/11 P)

(2011/C 186/24)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Compañía Española de Tabaco en Rama, S.A. (Cetarsa) (представители: M. Araujo Boyd, J. Buendía Sierra и Á. Givaja Sanz, abogados)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени обжалваното решение;
- да се отмени Решение C(2004) 4030 окончателен на Комисията от 20 октомври 2004 година относно производство по член 81, параграф 1 (ЕО) (преписка COMP/C.38.238/B.2 — Суров тютюн — Испания);
- при условията на евентуалност, да се намали размера на глобата, наложена в член 3 от обжалваното решение, като се определи нов размер от 1 000 EUR, а при условията на по-голяма евентуалност в случай, че не бъде наложена глоба в същия размер като тази на производителите, тя да бъде определена в размер от 2 905 200 EUR, получен като към максималната граница от 10 % от търговския оборот се приложи намаление от 40 % за смекчавашки обстоятелства, без това да засегне намалението, приложимо впоследствие спрямо Cetarsa на основание неговото сътрудничество в разследването, както Общият съд е установил;
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че в обжалваното решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото що се отнася до отражението на националната правна уредба върху законсъобразността на поведението на Cetarsa.

Жалбоподателят също твърди, че Общият съд допуснал грешка като изопачил елементите от националното законодателство, действащо към момента на правонарушението, поради което погрешно приел, че поведението на преработвателите било увреждащо в по-голяма степен от това на производителите и че с действията си преработвателите са превишили границите на позволеното от правната уредба.

Накрая, жалбоподателят твърди, че за разлика от останалите участвали предприятия, намалението, отпуснато поради поредната от националното законодателство несигурност, не се отразило по никакъв начин на изчисляването на наложената на Cetarsa глоба.

Иск, предявен на 18 април 2011 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело C-184/11)

(2011/C 186/25)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: В. Stromsky и С. Urraca Caviedes)

Ответник: Кралство Испания

Искания на ищеца

- Да се установи, че като не е приело всички мерки, необходими за изпълнението на Решението на Съда от 14 декември 2006 г. по дело Комисия/Испания (съединени дела C-485/03—C-490/03, Recueil, стр. I-11887, наричано по-нататък „решението от 2006 г.“) Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по Решение 2002/820/ЕО на Комисията от 11 юли 2001 година относно схемата за държавни помощи, приложена от Испания в полза на предприятията от провинцията Álava под формата на данъчен кредит от 45 % от инвестициите (ОВ L 296, 2002 г., стр. 1), Решение 2002/892/ЕО на Комисията от 11 юли 2001 година относно схемата за държавни помощи, приложена от Испания в полза на някои новосъздадени предприятия в провинция Álava (ОВ L 314, 2002 г., стр. 1), Решение 2003/27/ЕО от 11 юли 2001 година относно схемата за държавни помощи, приложена от Испания в полза на предприятия от провинцията Vizcaya под формата на данъчен кредит от 45 % от инвестициите (ОВ L 17, 2003 г., стр. 1), Решение 2002/806/ЕО от 11 юли 2001 година относно схемата за държавни помощи, приложена от Испания в полза на някои новосъздадени предприятия в провинция Vizcaya (ОВ L 279, 2002 г., стр. 35), Решение 202/894/ЕО от 11 юли 2001 година относно схемата за държавни помощи, приложена от Испания в полза на предприятията от провинцията

Guirúzcoa под формата на данъчен кредит от 45 % от инвестициите (ОВ L 314, 2002 г., стр. 26) и Решение 2002/540/ЕО на Комисията от 11 юли 2001 година относно схемата за държавни помощи, приложена от Испания в полза на някои новосъздадени предприятия в провинция Guirúzcoa (ОВ L 174, 2002 г., стр. 31) (наричани по-нататък „решенията от 2001“), както и по член 260 ДФЕС.

— Да се осъди Кралство Испания да плати на Комисията периодична имуществена санкция в размер на 236 044,8 EUR за всеки ден на забава на изпълнението на решението на Съда от деня на постановяването на решение по настоящото дело до деня, в който бъде напълно изпълнено решението от 2006 г.

— Да се осъди Кралство Испания да плати на Комисията сума с фиксиран размер, получен в резултат на умножаването на дължимата ежедневно сума от 25 817,4 EUR и броя дни на продължителност на нарушението, считано от датата на приемане на решението от 2006 г. до:

— датата, на която Кралство Испания си възстанови помощите, обявени за незаконни с решенията от 2001 г., ако Съдът докаже, че това възстановяване действително е осъществено преди постановяването на решението по настоящото дело;

— датата, на която се постанови решение по настоящото дело, ако решението от 2006 г. не е било напълно изпълнено преди тази дата.

— да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Комисията счита, че испанските власти не са приели всички мерки, необходими за изпълнението на решението от 2006 г., доколкото не са си възстановили всички помощи, обявени за незаконни и несъвместими с решенията от 2001 г. На първо място, испанските власти са приели, че някои индивидуални помощи са съвместими с вътрешния пазар, без тези помощи да отговарят на изискванията на одобрена от Комисията национална схема за регионални помощи и при всички случаи, без да изпълняват изискванията, посочени в Насоките за държавните регионални помощи (ОВ С 74, 1998 г., стр. 9). На второ място, спрямо някои получатели испанските власти са приложили намаление, чийто размер достигал до 100 000 EUR на получател за период от три години, в нарушение на правилата относно помощите *de minimis*. На трето място, в някои случаи испанските власти приложили с обратна сила предвидените в испанските данъчни норми данъчни облекчения, без да са били налице всички предвидени в испанското законодателство условия за тяхното прилагане. Накрая, на четвърто място, не всички платежни нареждания, издадени от испанските власти, са били изпълнени от получателите на незаконни помощи. Според изчисленията на Комисията, сумите, които остава да бъдат събрани, представляват около 87 % от общия размер на подлежащите на връщане незаконни помощи.

Преюдициално запитване, отправено от Symvoulio tis Epikrateias (Държавен съвет, Гърция) на 20 април 2011 г. — Stanleybet International LTD, William Hill Organization Ltd и William Hill Plc/Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon и Ypourgos Politismou

(Дело C-186/11)

(2011/C 186/26)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Symvoulio tis Epikrateias

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Stanleybet International LTD, William Hill Organization Ltd и William Hill Plc

Ответници: Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon и Ypourgos Politismou

Преюдициални въпроси

1. Съвместима ли е с разпоредбите на членове 43 и 49 от Договора за ЕО национална нормативна уредба, която с цел да ограничи предлагането на хазартни игри, предоставя изключителното право във връзка с развитието, управлението, организацията и функционирането на хазартните игри на едно единствено предприятие, учредено като акционерно дружество и котирано на борсата, още повече когато това предприятие рекламира организираните от него хазартни игри, като дейността му обхваща и други държави, играчите участват свободно и максималният размер на залога и на печалбата се определя за отделен фиш, а не за отделен играч?
2. В случай на отрицателен отговор на първия въпрос съвместима ли е с членове 43 и 49 от Договора за ЕО национална нормативна уредба, която сама по себе си противодействайки на престъпността чрез упражняването на контрол над предприятията, действащи в разглеждания сектор, за да осигури развитието на тези дейности изключително в рамките на контролирани схеми, предоставя изключителното право във връзка с развитието, управлението, организацията и функционирането на хазартни игри на едно-единствено предприятие, дори когато по този начин едновременно се стига до неограничено развитие на съответно предлагане; или пък се налага във всеки случай, за да се счита това ограничение подходящо за постигането на целта за противодействие на престъпността, развиването на предлагането да бъде все пак контролирано, т.е. да се запази в рамките на необходимото за постигане на тази цел и да не излиза извън тях? В случай, че посоченото развитие трябва все пак да се контролира, може ли то да се счита за контролирано от тази гледна точка, когато в сектора се предоставя изключително право на образуване, притежаващо характеристиките, изброени в първия преюдициален въпрос? Накрая, в случай, че се приеме, че предоставянето на